

særlig Anledning til at brede sig stærkt for at søge at vinde Interesse for disse Ændringsforslag.

I sin Forelæggelsestale her i Tinget sagde den højtærede Minister, at han med Interesse vilde følge Behandlingen af Lovforslaget her i Landstinget. Jeg ved ikke, om jeg tør forudsætte, at hans Interesse ogsaa vil omfatte de Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet; i saa Fald kunde der maaske være Haab om at faa enkelte af dem vedtaget.

Det første Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, er Ændringsforslag Nr. 2, hvorved der foreslaas indført en Ordning, jeg allerede talte om ved Sagens første Behandling, og som, skønt Ændringsforslaget kun gaar ud paa Indføjelse af 3 Ord, indeholder en Realitet, hvorved Invalidelovens Karakter i høj Grad vilde blive forandret. Ifølge Lovforslaget skal der tages Hensyn til den Aldersklasse, en Invalid befinder sig i. Det vil med andre Ord sige, at hvis en Person lider af en legemlig Svaghed, som udvikles, efterhaanden som han naar op i Aarene, skal der, naar vedkommende kommer til det Standpunkt, at han er Invalid i Lovens Forstand, dog tages Hensyn til den Aldersklasse, hvori han befinder sig, saaledes at man altsaa skal til at skønne over ikke blot, om han har mistet $\frac{2}{3}$ af sin Arbejdsevne, men ogsaa, hvor meget der nu stammer fra Legemssvagheden, og hvor meget der skyldes Svækkelse paa Grund af Alderen — der er her Tale om Alderen fra 55 til 62 Aar. Det forekommer mig at være en meget vanskelig Opgave og i høj Grad at ligge udenfor Invalidelovens Forudsætning, der altid har været, at for saa vidt en Person kun havde $\frac{1}{3}$ af sin Arbejdsevne i Behold, var han kvalificeret til at faa Invalidrente, ligegyldig hvor gammel vedkommende var. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at det Skøn, der her skal tages, er urimeligt og som sagt uhyre vanskeligt at praktisere. Jeg anbefaler derfor det af mig stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa, at disse Ord udgaar af Paragraffen.

Jeg har dernæst tilladt mig at stille et Ændringsforslag under Nr. 4, som ændrer Invalidrenten noget. Jeg gjorde allerede ved Lovforslagets første Behandling opmærksom paa, at der kunde være

Mening i at have forskellige Satser for de forskellige Invalidereventydere. Det samme har Flertallet for saa vidt været inde paa, som man har været tilbøjelig til at gaa til 800 Kr. i det Øjeblik, der var Tale om en meget stærk Grad af Invaliditet, medens man ellers vil nøjes med 540 Kr. Her bliver altsaa Tale om flere Skøn, idet der først maa skønnes over, hvorvidt vedkommende er Invalid i Lovens Forstand, og dernæst over, hvor høj en Grad af Invaliditet det drejer sig om; thi kun hvis det er en meget høj Grad af Invaliditet, saa vedkommende nærmest maa betragtes som fuldkommen hjælpeløs, skal der tilstaaes 800 Kr. Jeg tror ogsaa, at dette Skøn vil blive meget vanskeligt at praktisere, og jeg synes, at det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, paa en ganske anden Maade tilfredsstiller de Krav, som maa stilles til en Invalidforsørgelse. Mit Ændringsforslag gaar ud paa at skelne mellem Invalidereventyndernes Stilling indenfor Familiekrederen, thi det siger sig selv, at det faste Beløb ikke har samme Værdi for en Mand, der er Forsørger, som for en Mand, der ikke har nogen at forsørge eller maaske selv bliver forsørgt, og efter mit Forslag bliver der slet ikke Tale om noget Skøn, for det ligger jo saa lige for, om en Mand er Forsørger eller ikke. Jeg har tilladt mig at foreslaa, at en Invalid, som er Forsørger, skal have en Invalidrente paa 780 Kr., men for saa vidt han ikke er Familieforsørger eller selv bliver forsørgt, nedsættes Beløbet til 576 Kr. Jeg gør opmærksom paa, at disse Tal er delelige med 12, og at de er valgt saaledes af rene Hensigtsmæssighedshensyn. Men ud over dette har vort Parti yderligere haft Øje for Forsørgerpligten paa den Maade, at den, der faar Invalidrente, faar et yderligere Tillæg af 60 Kr. for hver Person, overfor hvem han har Forsørgerpligt, dog ikke ud over 240 Kr. Dette vil i adskillige Tilfælde betyde en Forhøjelse af den nugældende Rente, men i de fleste Tilfælde vil det naturligvis betyde en Nedsættelse af de nugældende 800 Kr. Jeg anbefaler ogsaa dette Ændringsforslag til det ærede Tings Velvillie.

Mit Ændringsforslag under Nr. 5 knytter sig til det sidstnævnte Ændringsforslag og gaar ud paa, at Renten yderligere kan nedsættes med 96 Kr. for de Invalidereventy-